

පියසේන රත්නවිතාන

හැම මිනිසෙක්ම මරණය හිසින් ගෙන උපදී. එහෙත් හැම මිනිසෙක්ම මරණය ගැන නොසිතා අනෙක් හැම දෙයක් ගැනම සිතයි. එයින් අදහස් කළේ හැම කෙනෙකුම ගැනෝන් වැඩි දෙනෙකු තමා බාලවත් වීම, විවාහ වීම, උසස් වීම, රැකියාව, බලය ආදී හැම දෙයක් ගැනම වැඩියෙන් සිතයි. යටත් පිරිසෙයින් තම ජීවිතයේ ඉහලියමය සිදුවීම් පිළිබඳව හිතන්නේ නැත.

පුද්ගලයෙකුගේ එක් දිනක ආශ්වාස ප්‍රශ්නව්‍ය සාධකව දෙකේක හසඳාගත් පමණ සිදු වන බව වැඩි දෙනෙක් නොදනිති. මේ ආශ්වාස කිරීමට ශරීරයේ අනෙක් සියලුම (හතර, ස්නායු ආදී) ඉහලියයේදී දායක වෙති.

උපත ලද දා සිට මිය යන තුරුම ලෙසින් හමකල ස්වරූපයෙන් ඇදගනු ලබන හා සිටි කරනු ලබන මෙම මුස්ලිම් දින ප්‍රමාණය විවිධය. නිත්යදී මුස්ලිම් ගැනීම හා හෙලීම ඒකාකාරය. බියක් තැනී ගැනීමක් වීමේදී වේගවත්ය. මිය යන මොහොතේදී වඩාත් දීර්ඝ වේලාවක් ගත කෙරේ. මේ සියල්ල සිදුවනුයේ නිරායාසයෙනි.

පුරාණාවර්ෂවරු මිනිස් සිරුර ගුණවලින් සමග සම්බන්ධ කළහ. සිතක ක්‍රියාකාරීත්වය කේන්ද්‍රයේ ත්‍රිකෝණ හා සම්බන්ධය. එහෙයින් තුන් කල් දක්වා ඉසිරුවා කේන්ද්‍රයේ වැදගත්ම රාශි හය විෂමු ස්ථාන හා ලක්ෂ්මී ස්ථාන වශයෙන් හමි කළහ.

ජන්ම කේන්ද්‍රයේ 6 0 8 0 12 0 උණිට ස්ථාන වශයෙන් හමි කළහ. එකී රාශි අධිපතියනුත්, එම රාශි තුනක සිටි ගුණයන් එම රාශි තුනට අයත් ගුණයකුගේ හැකියාව සිටින ගුණයන් පාලිත වශයෙන් හමි කළහ. එම දශාවක් යම් කෙනෙකුට ලැබුණා පසු එම රාශියට අයත් ශරීර අවයවයකට හානි පමුණුවන බව සිත. අප මේ හැම හැටුමක්ම හටගත් එම ගුණයන්ගේ පදය අනුවය.

හරිහරි ආශ්වාස ප්‍රශ්නව්‍ය කරනොත් මේ ඉරුවේ කෙරෙහි පමණක් අවධානය යොමු කළොත් බාහිර ලෝකයෙන් මොහොතකට හෝ හේන්ම සිටිය හැකිය. භාවනාවෙන් ඉටු කරන්නේ එකී උපරිම ගුණාත්මක පැත්තයි.

සෞභූරු ගුණය හැසිරෙන හැම රාශියකටම කිසියම් පිඩාවක් දෙයි. පියසුරු පිළිකා, දෙන ප්‍රධානම ගුණය සෞභූරු බව ප්‍රකාශ කළු වූ අවස්ථා බොහෝය. එක් තැනෙක සෞභූරු නැත මෙසේ සදහන් වේ. ලජන්මියා දෙව්වෙලාවට ගෙන යන්නේ අපායට තල්ලු කරන්නේ සෞභූරුය. ඒ වැඩියෙන්ම සෞභූරු කවුරුන්දැයි හඳුනාගත හැකිය.

ශරීරයේ මෙල ගබඩාවටත් මුත්‍රා ගබඩාවටත් අයත් රාශිය 7 වැන්නයි. සෞභූරුට එම 7 වැන්නේ කාරක අධිකිය පවරා දීමෙන්ම පෙනීයන්නේ සෞභූරු කසලු ශෝධකයකු බඳු ගුණයකු බවය. ඒ නිසා සෞභූරුගේ බලය වැඩිය. ශරීරයේ අපවිත්‍ර කොටස් පිළිබඳ වගකීම අනෙක් සියලුම ගුණයන් අතහැර දැමුවොත් ජීවිතය එකම කුණු ගොඩක් වෙයි. එය බැහැර කරන්නා සෞභූරු නිසා අපට කලාතුරකින් හෝ නිතාවෙන්ම හැකිය.

මිනිස් සිරුරට වැළඳෙන රෝග විවිධය. ඒ එක එක රෝගයකට එක් එක් ගුණය මුල් වෙයි. එසේම රෝගයට 6 අධිපතිය හෝ නයේ සිටින ගුණයක් දායක වෙයි. එයට වඩා පිඩා දායක හෙවත් සැත්කම් වැඩි දෙයකට අට අධිපතියන් 8 වැන්නේ සිටින පාලියන් දායක වෙයි. 22 වැනි දේහප්‍රාණයට අධිපති ගුණය සිටින රාශියට අයත් ශාරීරික අවයවයට පිඩා කරයි. එහෙයින් ජන්මියකුට වැළඳිය හැකි එක් එක් රෝගය ගැනත් එයට දායක වන ගුණය ගැනත් වෙන වෙනම සාකච්ඡා කළ යුතු වේ.

අපි අද මිනිසකුට වැළඳිය හැකි උමතු රෝගය පිළිබඳව සොයා බලමු. සිත්මත් ප්‍රොඩීමට අනුව හමි හැම කෙනෙකුටම වික ඊක හෝ උමතු කල්පනා වෙයි. තවත් කෙනෙකුට උතු අයුරින් උමතු වී මතු විය හැකිය.

ගුණයන් හව දෙනා අතුරින් උමතු රෝගයට ප්‍රමුඛ වන්නේ සැපය. එහෙම වන්නේ සැප මනසට භාරකරන්නා උසුලන ගුණය බැවිනි.

වා පින් සෙම් යන තුනෙන් එකක් හෝ කුපිත වූ අවස්ථාවක දුර්වල වන්දනයෙන් අයහපත් බලපෑමක් වෙතොත් මානසික අවුලකට ලක්වූ පළකරයි. ඒ අතරින් පින් ධාතුව කැළඹීම වඩාත් හරකයි. දුබල සැදුට, අසුන රාහුන් උමතු රෝගයට හැමුරුය.

මානසික රෝග පිළිබඳ විමසා බැලීමේදී සැදුට අමතරව බුදුටත්, පස් වැනි භාවය හා පස්වැන්න අධිපතියන් කෙරෙහිදී විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතුය. කුප් * ශනි ගුරු නියදනා ද මේ තත්ත්වයට යම් පමණකින් හවුල් වේ.

වන්දුයා, කුප්ගේ සහ ශනි ගේ පාප ආෂ්ඨියට ලක්වී තිබීමත් පාප පිඩිත බුධ ද්‍රෝණියේ වැන්නට ගොස් සිටීමත් දුර්වල හෝ නිව පහ අධිපතිය පාප පිඩාවලින් තවදුරටත් පිඩා වී තිබීමත් ජන්මියාගේ මානසික සොබා කෙරෙහි අහිතකර අන්දමින් බලපෑම් කරන ගුණ පිහිටීමය.

එසේ මනස දුෂණය වූ විට දෙවැන්නට ගරු නොකරන, දෙවැන්නට සිත් වේදනා දෙන ස්වභාවයක් ඇති කරයි.

යහපත් සමාජයකට ජෝතිශයේ මහජෝතිම

විවාහ වන යුවලකගේ මානසික තත්ත්වය විමසා නොබලා පොරොන්දුම් කියාත් පමණක් හෙළනු පමණින් විවාහයට යුද්ධ යයි නිර්දේශ කරන අතරම ජෝතිශවේදීන් නිසා අනාට වූ විවාහයන් නිසා පරාවින අත්දැකීම් ලබන්නෝ බහුල වෙති.

බිරිඳ, පුරුෂයාගේ හොරවයට පාත්‍ර විය යුතුය. ඇයට සිත් වේදනා නොදිය යුතුය. පුරුෂයාගේ පැත්තටත් එසේය. ඔවුනොවුන්ට හෙලා තලා කතා කරන අය දක්නට ලැබෙන්නේ එම සදහන් කළ උමතු භාවයට හැමුරු ගුණ පිහිටීම වූ විටය.

නිදසුනක් ගනිමු. බිරිඳ සිය සැමියාට දහසක් වැඩපල මධ්‍යයෙහි ගේ කෝප්පයක් පිළියෙළ කර ගෙන එයි. සමහර විට එම ගේ එකට කහට වැඩි විය හැකිය. සීනි අඩු විය හැකිය. ඉගුරු කැල්ලක් මිශ්‍ර නොවිය හැකිය. එවිට යකෝ මේ ගේ එකක් කසායක් දැයි වේගවත්ව කර්ජනාත්මකව ප්‍රශ්න කළොත් බිරිඳගේ සිත කලකිරීමයි.

නොඑසේම මේ ගේ එකට කහට ඊකක් අඩු වූණාම පැකාදුසි යනුවෙන් එම වේදනාවට රසවත්ව ඉදිරිපත් කළ හැකිය. හොද්දට ඉණු මිලිබවද දැනුනේ හමි පුත්තලමේ ඉණු ලේවාල වැඩ වර්ජනයක් දැයි ප්‍රශ්න කරමින් වරද යහපත් අයුරින් ඉදිරිපත් කළ හැකිය. ජන්ම කේන්ද්‍රයේ 2 වැන්නේ පාලියකු වූ මතුගේ වචන කිලිටිය. සිත් රිදුවන සුළුය. ඒ සමගම උමතු මනසකට හැකිම කියන ගුණ පිහිටීමක් වෙතොත් ඒ ජන්මියා මිනිස්කම් වලින් පර්බාහිර හරුමයෙන් වෙයි.

වන්දුයා පාප සංයෝග සහිතව සිටීමද බුදු නිව රාශියෙන් සිටීමද රාහු, කුප් යෝගයට සෞභූරුගේ දෘෂ්ටි ලැබීමද මානසික අසහනකාරී තත්ත්වයකට මග පාදයි.

සියලුම ගුණයන් පාප සංයෝග හෝ පාප දෘෂ්ටි ඇතිව සිටින අතර පහ අධිපතියාද දුබලව පාප සංයෝග සහිතව සිටී හමි එසේම ලෝකාධිපතිද පාප පිඩිතව සිටී හමි අවපස සැදු එම පාලිත සමග සදාකා ආනිව සිටී හමි, තදබල මානසික පෙරැලී ඇති කරන්නට බලයි.

ජන්ම පතුකය තුන, පහ 8 සහ 12 යන රාශිවල සියලුම ගුණයන් වෙතොත් එසද මානසික රෝගයකට ඉති සිරුමක් වෙයි.

මානසික ව්‍යාධීන් හෝ අස්ථානවිත මානසික

විම. 10, හය අධිපතියා සහ සෞභූරු යන දෙදෙනා ලෝකයේ සංයෝග වී පාප ගුණයන්ගේ පුර්ණ දෘෂ්ටි ලැබී සිටිය.

ඉහත සදහන් ගුණ පිහිටීම වූ පමණින්ම ඔහු මානසික රෝගියෙකැයි එකවරම නිගමනය කළ යුතු නැත. එයට තවත් සාධක තේරුවෙයි. බලවත් රාජ යෝග වූ විට එය උමතු වනට නොව ඒකාධිපතිකමකට හැමුරු වෙයි. උමතු ලක්ෂණ හෙලිකරන ගුණ යෝග වූ විට එම ජන්මියා දුර්දින නොබලා කටයුතු කරයි. සැදු මනස පාලනය කරන ගුණය බව මුලින් සදහන් කෙළේම. එම සැදු ලෝකාධිපති සැදුගෙන් හෝ රාහුගෙන් පිඩා වීම උමතු කල්පනා මතු කරන්නකි.

මිවුන කනන හා මිග සංවේදී රාශි තුනයි. එම රාශි තුනම පාප ගුණයන්ගෙන් පිඩාව ඇත්නම් මනස වියවුළුයි. කෝපය මතු කරයි. එයත් උමතු ලකුණකි. එවිට දශා අතුරු දශා ඇදියත් අසුන වූ විට උමතු වන ඉබාහාගේ යයි. ශෙදරට යන පාර අමතක වෙයි.

රාහු හෝ ශනි තද බල පාලිත වී ලෝකයේ සිටියදී තවත් පාලියෙකු ලෝකය හරහා ගෝචර වීමත් එසේය.

බුදු බුද්ධියට හැකිම කියන ගුණයය. එම බුදු 3, 6, 8, 12 යන තැනෙක දුබලව හෝ පිඩිතව වන්දුයාත් එවැනි රාශියක දුබලව සිටීම නිසාත් මානසික රෝග මතු වෙයි. ලෝකය පෙර කී සංවේදී රාශියක් වී ශනි රාහු දෙදෙනාම එකී රාශියක සංයෝග වීම වෙතොත් මනස අවුල්ය. මනසය දුබලය. උමතු කල්පනය, සැදුත් බුදුත් දෙදෙනාම පාප කර්තෘ වීමත්, (පාප කර්තෘ වීම යනු එම ගුණයන් සිටින රාශියට දෙපස රාශිවල පාලිත දෙදෙනකු සිටීමය) යහපත් නැත. අතිශයින්ම දුබල සැදු, බුදු හා එක්ව ලෝකයේ වෙතොත් කල්පනා සොදුරු නැත. ඇයුරට යහපත් නැත.

මෙසේ බලන විට සමාජයේ වැඩි දෙනෙකු උමිමන්තයන් බවක් පලවෙයි. සිත්මත් ප්‍රොඩීම් හැම කෙනෙකුටම වික ඊක හෝ උමතු ලක්ෂණ වෙතැයි සදහන් කළේ ඒ නිසා විය හැකිය. එය එසේ නොවේ යයි තර්ක කළ යුතු නැත. මේ සැත්කම් මගින් දරුවන්ගේ ප්‍රසූතිය සිදුකරනු ලබන යුගයයි. එහෙයින් උපත ලබන දරුවාගේ කේන්ද්‍ර යටතල යහපත් ගුණවැඩකින් යුතු වේලාවක එය කර ගැනීම පහසුකම් වෙයි. ඒ සදහා ප්‍රමාණ ජෝතිර්වේදියෙකුගේ උපදෙස් මත ගුණවරය බලවත් තත්කල කේන්ද්‍රයක් කල්පනා ගලා ගැනීමටද බැර කමක් නැත. ඒ සදහා සැත්කම කරනු ලබන වෛද්‍යවරයාගේ පාත්‍රකම්පිත ඇප කැපවීමක් අවශ්‍යය. එසේ වෙතොත් මේ සමාජය මේ තරම් දුබලව නැත.

උපතට පූර්ව කර්ම ශක්තිය ප්‍රමුඛ වන බව හැබූය. එහෙත් ඕනෑම අයහපත් අවම කර ගැනීමට මිනිසාට බැර කමක් නැත. තවත් අහිතකර යනොත් අප හැම දෙනාමට තවත් කේන්ද්‍රයක් වෙයි. ඒ නිසාම ලෝකය යහපත් පිලිසිදු ගනු ලබන අවස්ථාවේ තත්කල ලෝකයයි. එය සැදුසුම් කර ගැනීමට හමි මගත් ඉවසිලිකමකුත් බුද්ධියකුත් අවශ්‍යය. විවාහ හැකැර හදාදෙන ජෝතිර්වේදියාගේ මේ අවස්ථාවට දායක විය හැකිය. එහෙත් වැඩි දෙනෙකුගේ වැයම ජන්මකොට පමණක් ගැලපෙන විවාහ හැකැරත් පාලු දීම පමණි. මේ වකවානුව තුළ විවාහ වෙතොත් වායුගෝලීය දරුවල හැනි බවක් කියන්නේ නැත. එයට හේතුව ජෝතිශය වැන්නිය මෙහෙවරක් බවට පත්ව තිබීමය.

නිදසුනක් ගනිමු. බිරිඳ සිය සැමියාට දහසක් වැඩපල මධ්‍යයෙහි ගේ කෝප්පයක් පිළියෙළ කර ගෙන එයි. සමහර විට එම ගේ එකට කහට වැඩි විය හැකිය. සීනි අඩු විය හැකිය. ඉගුරු කැල්ලක් මිශ්‍ර නොවිය හැකිය. එවිට යකෝ මේ ගේ එකක් කසායක් දැයි වේගවත්ව කර්ජනාත්මකව ප්‍රශ්න කළොත් බිරිඳගේ සිත කලකිරීමයි. නොඑසේම මේ ගේ එකට කහට ඊකක් අඩු වූණාම පැකාදුසි යනුවෙන් එම වේදනාවට රසවත්ව ඉදිරිපත් කළ හැකිය. හොද්දට ඉණු මිලිබවද දැනුනේ හමි පුත්තලමේ ඉණු ලේවාල වැඩ වර්ජනයක් දැයි ප්‍රශ්න කරමින් වරද යහපත් අයුරින් ඉදිරිපත් කළ හැකිය. ජන්ම කේන්ද්‍රයේ 2 වැන්නේ පාලියකු වූ මතුගේ වචන කිලිටිය. සිත් රිදුවන සුළුය. ඒ සමගම උමතු මනසකට හැකිම කියන ගුණ පිහිටීමක් වෙතොත් ඒ ජන්මියා මිනිස්කම් වලින් පර්බාහිර හරුමයෙන් වෙයි.